

Aan mijne beminde Louisa den 17den mei 1850

Door J.J. Cremer

't is vrolijk daarbuiten

De vogeltjes fluiten

't is groen in de mei

Een kreet laat zich hooren

Een kind wordt geboren...

... dat lieve waart gij.

-

Zie de ouderen danken

Met vreugdvolle klanken

Hun harte is blij,

Zij kussen het wichtjen.

Op 't eng'lengezichtjen.....

..... dat lieve waart gij.

-

En dart'lend, zoo groeit het,

En lagchend zoo bloeit het,

Der zorgen nog vrij;

Met golvende lokjens

Met aardige jokjens

..... zoo lieve waart gij. –

-

Doch dra drong in 't harte

Nog vreemd van de smarte

Een treurmelodij:

Een' moeder vol minne,

De beste vriendinne,

.... Verliet uwe zij.

-

Maar schoon 't ook door 't sterven
Een' moeder moest derven,
Een vriend bleef haar bij,
Een trouwzorgend vader,
Bragt 't harte, haar nader
Hij bleef ú nabij.

-

Weer lacht het, en zingt het,
En dartelt en springt het,
Door 't groen in de mei;
Met d'onschuld op 't wezen
Bemind en geprezen,
... dat lieve, waart gij. –

-

Doch ras zijn de jaren
Der kindschheid gevaren
Zij snelden voorbij.
De knop was gebroken.
En 't roosjen ontloken
..... Maar – schooner waart gij.

-

En hij die zal roemen
Als hij u mag noemen:
Zijn gade zoo teer
Hij blikte thans naar boven,
En vraagt met gelooven:
“Bewaak haar O, heer”!

-

En wilt gij volmaken
Haar vreugd: blijf dan waken,
Voor d'oud'ren haar waard.

Behoud (*) voor gevaren,
Heur klimmende jaren
Houdt lang hen gespaard!.

-

't is vrolijk daarbuiten,
De vogeltjes fluiten,
Al 't schepsel is blij;
Wie bloemen ook kieze,
Ik roem mijn Louise
..... mijn bloempje – zijt gij.

=

(*) moet zijn: Behoed.

Laatst bijgewerkt: 5 oktober 2018

www.jacobcremer.nl

Handschrift uit de Koninklijke bibliotheek Den Haag.

Alle
Aan mijne beminde Louise.
den 17^{den} Mei 1850.

't Is vrolijk daarbuiten
De vogeltjes fluiten
't Is groen in de Mei.
Een kreet laat zich hooren
Een kind wordt geboren.....
..... Dat lieve waart gij.

Lie de ouderen danken
Met vreugdvolle klanken
Hun harte is blij,
Zij kussen het wichtjen,
Op 't englengerichtjen.....
..... Dat lieve waart gij.

En dart'leno, zoo groeit het,
En lagcheno zoo bloeit het,
Der zorgen nog vrij;
Met gulvrende lokjens.
Met aardige jokjens.....
...Zoo lieve maart gij. -

Doch dra drong in 't harte
Nog vreemd van de smarte
Een treurmelodij:
Een Moeder vol minne,
De beste vriendinne,.....
...Verliet ume zij. -

Maar schoon 't ook door 't sterren
Een Moeder moest derven,
Een vriend bleef haar bij.
Een trouwzorgend Vader,
Bragt 't harte haar nader.....
...Zij bleef u nabij. -

Weer lacht het, en zingt het,
En dertelt en springt het,
Door 't groen in de Slei;
Met d'onschuld op 't vreezen
Bemind en gepresen,
... Dat lieve, waart gij. —

Doch ras zijn de jaren
Der kindschheid gevaren
Zij snelden voorbij.
De knop was gebroken.
En 't roosje ont-loken
..... Maar — schooner waart gij.

En hij die zal roemen
Als hij U mag roemen;
Zijn gade zoo teer
Hij blikt thans naar boven,
En vraagt met gelooven:
"Bermaak haar O! Heer!"

En wilt Gy volmaken
 Haar vreugd: blijf dan waken,
 Voor d'ouders haar raad'.
 Behoud (*) voor gevaren,
 Houd klimmende jaren.
 Houdt lang hen gespaard! -

't Is vrolijk daar buiten,
 De vogeltjes fluiten,
 Al 't scheepsel is blij;
 Wie bloemen ook kiese,
 Ik roem mijn Louise
 Mijn bloempje - zijt Gy.

(*) moet zijn: Behoud